

MOJ ODGOVOR NATAŠI BAŠIĆ

Pretplaćen sam na JEZIK već nekoliko desetljeća. Uvijek ga s interesom pročitam od korica do korica, premda nisam jezikoslovac. Vjerujem u moto da se Jezik voli znanjem. Dakako, nije to razlog što Vam se obraćam.

Razlog je to što sam u najnovijem otisnutom broju (broj 2. od 2012.), na 63. stranici (bilješka), u okviru članka kolegice Nataše Bašić, naišao na svoje prezime. Bio sam iznenađen; nisam očekivao. Kad sam pročitao i kontekst, mogu reći i: neugodno iznenađen. Autorica članka uzela si je pravo ocjenjivati moje djelovanje u HAZU o kojem, tvrdim, ne zna baš ništa. I to ga ocjenjuje kao „... raskapanja HAZU...“ Bilo mi je jasno iz

članka da kolegica Bašić, da se diplomatski izrazim, teško ili nikako ne podnosi moguća drugačija gledišta. Na to, dakako, ima pravo; to je dio njezine naravi, obrazovanja i „demokratičnosti“. Ipak, uz svu tolerantnost spram njezinih prava, mislim da nema pravo donositi sudove o stvarima o kojima sigurno ništa ne zna. Možda samo posredno, a tada je to morala naglasiti jer je ona odgovorna za sadržaj članka.

Premda mi je neugodno da kolegicu Bašić moram podsjećati na etička načela komuniciranja u znanosti, vjerujem da imam pravo tražiti od Vas da ovo moje pismo objavite u sljedećem broju časopisa.

Vlatko Silobričić

U SPOMEN

STOJAN VRLJIĆ (1950. – 2012.)

U Mostaru je u 62. godini preminuo Stojan Vrljić, suradnik časopisa Jezik, sveučilišni profesor u Mostaru i Splitu.

Stojan Vrljić rođen je u Bogodolu u općini Mostar u Bosni i Hercegovini. Pučku je školu polazio u Vođincima pokraj Vinkovaca u Republici Hrvatskoj i na Širokom Brijegu u Bosni i Hercegovini. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1974. godine studij hrvatskoga jezika i književnosti i ruskoga jezika i književnosti. Na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu magistrirao je 1980. godine obranivši magistarski rad pod naslovom Lingvostilistička analiza ruskog prijevoda Andrićeva romana Na Drini ćuprija. Doktorirao je na istom fakultetu u Zagrebu 1988. godine obranivši doktorski

rad na temu Kontrastivna lingvostilistička analiza njemačkih verzija iz opusa Ive Andrića.

Poslije završetka studija radio je kao profesor hrvatskog jezika u Uskoplju i Bugojnu od 1974. do 1980. godine (Bosna i Hercegovina). Nakon obrane magistarskoga rada, od 1980. do 1984. godine radio je kao profesor hrvatskog jezika u ondašnjoj dopunskoj nastavi u Rottweilu (tadanja SR Njemačka). Osim spomenute dopunske nastave održavao

je u Rottweilu i nastavu hrvatskoga jezika za početnike, tj. hrvatskoga kao drugoga i stranoga jezika. Nakon povratka iz Njemačke, od 11. veljače 1986. godine radio je kao profesor „materinskoga“ jezika na Pedagoškoj akademiji u Mostaru. Za redovitoga profesora Stilistike izabran je 1992. godine na Sveučilištu u Mostaru.

Od 2003. godine radio je najprije kao izvanjski suradnik na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Splitu, a potom i kao stalno zaposleni docent pa izvanredni profesor Sveučilišta u Splitu gdje je predavao predmete Stilistika i Hrvatski standardni jezik.

Njegov je znanstveni rad uglavnom vezan uz jezik književnosti, ponajviše se bavio pitanjima prevođenja književnih djela – tako je nastala njegova knjiga Andrić u njemačkom, 1991. – odnosno jezikom i stilom hrvatskih i bosanskohercegovačkih pisaca, što je dalo knjigu *Jezik naš hrvatski*, 2000.

Područje je znanstvenoga zanimanja Stojana Vrljića bilo uz stilističke raščlambe i prijevod književnih djela i jezično posuđivanje te jezični dodiri, posebno hrvatsko-njemački. I iz toga znanstvenoga zanimanja izrasla je knjiga, *Germanizmi u hrvatskom jeziku*, 2007. Uz navedene teme, Stojan se Vrljić često vraćao temi o mjestu i položaju hrvatskoga jezika u Bosni i Hercegovini. O toj je temi napisao nekoliko radova dodirujući i temu jezične politike i političkoga utjecaja na hrvatski jezik u Bosni i Hercegovini.

Objelodanjivao je radove u mnogim priznatim časopisima i zbornicima, ponajviše u Republici Hrvatskoj (Zagreb, Split, Rijeka, Osijek) i u Bosni i Hercegovini (Mostar, Sarajevo, Široki Brijeg, Neum, Stolac). Između inih časopisa, objelodanjivao je i u časopisu *Jezik*. Sudjelovao je na mnogim znanstvenim skupovima u Zagrebu, Puli, Osijeku, Splitu, Rijeci, Mostaru, Sarajevu, Neumu...

Upriličio je međunarodne znanstvene skupove Mostarski dani hrvatskoga jezika

(Mostar) i Vrijednost igre u dječjem životu – u vrtiću, u školi, kod kuće, u igroteci (Bologna-Koblenz-Mostar). Svake srijede dvije godine za redom vodio je na tadanjem Pedagoškom, a danas Filozofskom fakultetu u Mostaru tribinu Slobodna srijeda na kojoj su znanost popularizirali vodeći hrvatski znanstvenici iz različitih područja i polja znanosti.

Stojan Vrljić obnašao je dužnost dekana Pedagoške akademije, kasnije Pedagoškoga fakulteta u Mostaru od 1992. godine do 2000. godine. Za njegova je dekanstva i uz njegovo veliko zalaganje, Pedagoška akademija prerasla u Pedagoški fakultet.

Većina ga hrvatskih profesora hrvatskoga jezika i književnosti, njemačkoga jezika i književnosti, engleskoga jezika i književnosti, biologije, kemije, matematike, fizike pamti kao dobroga organizatora nastave u teškim (po)ratnim uvjetima. Stojan Vrljić kao dekan uspio je pokrenuti nastavu na tek uspostavljenom Pedagoškom fakultetu, a svi mi koji smo u tim vremenima dolazili u Mostar trajno ćemo ga se sjećati po velikom nastojanju da nam i u teškim uvjetima u Mostaru bude ugodno, da rado dolazimo i da se osjećamo kao kod kuće. Stojan Vrljić uvjerio nas je da vrijedi putovati do Mostara jer je bitno da mlade Hrvatice i Hrvati u Bosni i Hercegovini steknu visoku naobrazbu baš na svom bosanskohercegovačkom području, da napreduju u struci i postanu jednom vrijedni stručnjaci i znanstvenici. Mostarci ga pamte i kao ratnoga gradonačelnika.

Stojan Vrljić bio je profesorom, gradonačelnikom Mostara, znanstvenikom, ali mislim da će ga naraštaji studenata i profesora pamtiti upravo po njegovu obnašanju dekanske zadaće i po velikom nastojanju i skrbi kako o studentima, tako i o kolegama profesorima.

Ljiljana Kolenić